

REVISTĂ LITERARĂ
reportaj - satiră - umor
Inregistrată Tribunalul Arad,
Secția III Nr. 22/1938

Director:
SIMION MICLEA

Redacția și Administrația
ARAD
str. Gr. Alexandrescu Nr. 1
Telefon: 10-83

ABONAMENTE:
150 lei anual, 500 lei pt. in-
treprinderile mijlocii; 1000 lei
anual pt. marile întreprinderi.
Abonamentele se plătesc înainte.

Sus opincă!

— Note și comentarii pe marginea unui volum de poezii
tipărit în 1882, de notarul „Ionu Trip'a” —

Cine, dintre cei mai bătrâni și chiar dintre cei mai liniți, dar cari își mai amintesc câte ceva din ultimii ani înainte de izbucnirea războiului mondial, nu se gândesc cu plăcere la una din cântările lor favorite, a cărei titlu e pus în capul acestui articol?

Multora din generația noastră — copii în 1913—14—15. când încă se mai cânta! — le răsună și azi în urechi o melodie vagă, un text și mai vag, punctat însă de un refren viguros: „Sus opincă...”

Vă închipuiți dar surpriza, când într-un volum de poezii, pe care am să-l explorăm pentru a scoate el elementele necesare documentării puterii de viață, conștiinței românești și curajului pe care-l manifestau intelectualii români în timpul stăpânirii maghiare, am dat peste textul cântecului „Sus opincă...”

A fost ca și întâlnirea cu un prieten drag, plecat și de care nu mai știal nimic; o întâlnire care-ți aduce fericeala timpurilor trecute...

Dar... astea n'au importanță prea mare. Iată, transcriem întreaga poezie, înțelegând cântecul. Pentru cei ce l-au uitat și pentru cei ce n'au știut de el. Poate se va găsi cineva, vreun bătrân albit de vreme sau vreun bărbat în floarea vârstei, care să-l mai știe melodia și să-l cânte iarăși...

Decl.

Sus opincă până poți

Sus opincă, sus!

Că mai am vreo două trei zloți

Sus opincă, sus!

Și dacă te-ți găuri

Sus opincă, sus!

Iară singur te-oi cărpi!

Sus opincă, sus!

Ungeți-oi curelele

Sus opincă, sus!

De-or scripi ca stelele

Sus opincă, sus!

La gurgol ț-oi pune flori

Sus opincă, sus!

Să miroase pân' la nori

Sus opincă, sus!

La nojiță zurgălău

Sus opincă, sus!

Să-l audă Dumnezeu

Sus opincă, sus!

Ca să vină — alci la — noi

Sus opincă, sus!

Să ne scape de nevoi

Sus opincă, sus!

Știți cine a scris cântecul acesta?

Poate da, poate nu... E scris de Ioan

u Trip'a, fost notar în comuna Igrăș.

Ion Trip'a însă nu e bănățean, ci a rădan get-beget, născut în comuna Sinteia în anul 1851 din părinți țărani. A făcut 6 clase de liceu la Oradea, apoi Teologia din Arad în anul 1876 a intrat ca practicant în biroul notarului român din Șiria. Cinci ani mai târziu în anul 1881, a fost numit notar ajutor în comuna Pesac, unde s'a și căsătorit în 1884. După trei ani, adică în 1887 a fost numit notar în comuna Igrăș, unde a și rămas până în 1915 când a încetat din viață. Notarul Ion Trip'a a avut șase copii: o fată și cinci băieți. (D. ing Mihai Trip'a, directorul întreprinderilor comunale a Aradului, este unul dintre copiii lui Ion Trip'a)

Volumul de poezii din care am scos „Sus opincă, sus!” a fost scris pe când Ion Trip'a era subnotar la Pesac și a apărut în 1882 la Tipografia Diecezană din Arad.

Autoritățile ungurești, sesisându-se de naționalismul înflăcărat ce se cuprindea în majoritatea poeziilor din volum, precum și de batjocura usturătoare din altele, — l-a confiscat imediat. Abia au fost salvate câteva exemplare, cari azi constituie adevărate piese de muzeu. Conservătele curajului său — căci adevărat curaj l-a trebuit lui Ion Trip'a, ca să scrie poezii ca „Nicolae către Pișta” ce o reproducem mai jos — le-a suportat toată viața, sasa fiindu-i mereu obiect de percheziție și cercetări pentru procurorii unguri.

O dovadă despre felul cum a înțeles Ion Trip'a să fie român și să și manifeste sentimentele, o avem chiar în poezia, amintită „Nicolae către Pișta” ce urmează:

Frate Pișta, ai tu minte?

Ba zău tu nu ai!

Nici cât un bob de linte

Nici atâta n'ai!

Și ești orb, nu vezi nainte

Cum te prăpădești

Frate Pișta

Frate Pișta

Doamne prost mai ești!

Vezi tu mă silești pe mine

Și pruncuții mei

Să mă fac și eu ca tine

Și ca pruncii tăi;

Și plăcuțar — Ei ca bine

Știu eu ce gândești;

Frate Pișta

Frate Pișta

Mare căne ești!

Mi-mi pare rău de tine,

Însă ce să fac

Dacă nu ascuții de mine

Trebuie să fac,

Eu ț-aș face fie bine

Dar tu-mi faci tot rău

Frate Pișta

Frate Pișta

Vai de capul tău!

Tu tot fură și azi și mâine

Din dreptatea mea

Și ai lua tu dela mine

Toate de-ai putea!

Însă nu mă tem de tine

Până ce trăești, —

Frate Pișta

Frate Pișta

Mare lotru ești!

Tu ai vrea să fii domn mare

Pe răvașul meu,

Tu să umbli tot câlare

Să și fii slugă eu,

Dar l-așa domnie mare

Cum te mai gândești?

Frate Pișta

Frate Pișta

Dobitoc mai ești!

Tu nu respectezi pe mine

Și ești îngâmfat

Ca și din sălbăticiune

Omul cel turbat,

Ca de dracu nu știu de tine

Oamănti onești

Frate Pișta

Frate Pișta

Oh! sălbatec ești!

Toți creștinii au cultură

Toți au propășit,

Dar tu mica bucdură

Ți ai mai însușit

Tu și azi ești cască gură

— Măcar că te fălești —

Frate Pișta

Frate Pișta

Tu tot Pișta ești!

În altă poezie — „A fi român”

— Ion Trip'a scrie:

„Eu tot acela îmi doresc,

Că numa atâta să trădesc,

Cât votu avea un simț curat

Să fu român adevărat!...”

În poeziile sale, — patriotice — a căutat întotdeauna să exalteze și întărească sentimentul național. În acest scop a idealizat toate calitățile românilor, defectele unguirilor formând pentru el obiect de ironie, crudă, tăioasă ca briciul, ca de exemplu, în poezia „Refren” scrisă ca răspuns la o caricatură publicată de o revistă ungurească:

Urmare în pag. IV-a.

Gila Iuân Nojiță șicire

Vam fost scris mai săptămâna șelalaltă că dară am fost în Bănat g'inge vă și spusăi vo două laca dară amu vă mai spun că paclo is mulți șvab! da nu ge aceia șel gâsiți pă la vol pân cindă numa uoamini ca ca minie și cu voui cu două pl-șioare și cu pipă în gură. Apu gi șvabi aleșcia zic bândăneți că lievinie mincea numa la patruzăși gi ani agică pă atunși com pă când uomu nu mai arle lipsă ge te. Noa dară vam spus amu șel on șvab. Amu să vă spun șeo pășit unu gila Semlac. O avut dară șvabm asta câtă carle mai zisă și americanu on porc gras la sălaş și so ghingit săl vândă ca săl ducă lovânaș la nemși gin Viena să mânșe și il b'inte că numa atunși mândă carne ge porc când cumpără porși gila noi gin Rumânia. Noa apu șvabu nost șo suit mascurite în coșle și hal cu lel la majă în sat la Semlac. Hatdahat și haldahal. Cat mereu în tropul șiel mic și șvabul pufăie gin pipă. Tat așe o fost tat drumul până la majă. Aco t'age șvabu coșia la majă și să scoboară ca să scoboare porcu și să l măjască. Da șvabu nost numa că no picat jios: porcu nu mai tera în coșle.

Pă drum gila sălaş până la majă porcu o fi prins gi vestie căl dușe la cuști și o sărit gin coșle. Năcâjit șvabu că o rămas și fără bant și fără porc, o întors coșia și o dat zblși la cal și so dus napot la sălaş. Aco o gâsit porcu culcat naicea uși gila coșină că doară singur nu so putut băga în te.

Apu șvabu tare so bucurat că șo gâsit porcu. Numa tă mai rău o pășit on sas gi paclo gin pângă Medlaș. Șași trebe să șicși că is neamuri cu șvabi și mai is neamuri și cu niemși. Noa dară sasu așeila o vrut să aducă un stup cu albinie la Arad. Da no vrut să plăcească pântru lele și leo pachetat mândru frumos into șcătulă și so suit cu tele în clasa a doaua la giorș co gângit lel că pă domni nu întriabă nimeni șe au în pacheturi. Apu așe o și fost. Numa vezi că dracul nu doarme și aș mal aproape gi Geva inge să întănesc mal mulce ghezășuri nu șclu cum o fost cum nu că gestul și binte că șcătula cu albinile sasulul o picat gi pă stălaie și so șcătulă. Cum sasu tera singur aco în vagon o înșeput șiștrângă albinile și să lle bagie napot în stup. Da albinile alduicile nor prea vrut și or înșeput să să bage pă su nădragit sasulul și săl împungă. O răbdat sasu nost cât o răbdat da când o văzut că nu mal poace o șipat albinile pă obloc la vagon ba ca să schepe gi șiele șe l sor băgat pân craci la nădragit lo șpat și pă aleșcia jios și o rămas numa în izmenie. Da albinile nor vrut să lasă gila lel gin nădragit niși așe. Atunși lo întors pados și lo scos pă obloc afară săl scuture. So întâmplat că tumna atunși ghezășu o plecat gin stație și tat atunși o vintit altu. Și cum își scutura sasu nădragit so făcut fug și lo scăpat gin brâncă și sasu o rămas în izmenie. Niși no avut vremele sasu nost să să gâncească că șie so întâmplat cu tel că ușa so și geschis și o doamna o vrut să să bage înlontru să șadd și ie până la Arad. Da când lo văzut

(Urmare în pag. IV-a.)

Săvârșin

Celor patru perechi-surori.
*Deși distanța între voi
 E e nimica toată,
 Totuși, mezinele surori
 Vă lasă cu trei pași, — înapoi.*
 — „Linda, dragă Linda,... vin-o la fața, unde ești?” — eu fost cuvintele grăite de omul cu mârjoage, alias ortacul Ilie, pe când cotrobăie, în puterea nopții, cu baterie, după animalul plecat pe lumea cea fără înlocuire, la loc de verdeață, la loc de lumină...

Omul, natural, fiind singur, sub protecția întunecului nopții și având la îndemână pretextul foarte tare al lipsei de vehicul, a profitat de ocazie și a sălășluit unde a putut, la cea dintâi casă, întâlnită'n cale, pe vale...

— O fată de aici căreia nu-i ajunge „grădina” unde se află, a fost observată în curtea dlui Peter stând într-o alură strengărească, picior peste picior, în anturajul unor persoane, al căror nume deocamdată nu interesează, pilind bere, ceacă și brânză de burduf. (Tii, ce bunătațe, dom'le! — red.)

Despre aceiași se spune, că nevoia de „spațiu vital”, sau nostalgia unor deprinderi vechi, o face să meargă cam des la Arad.

Despre această fată, am avut, noi, într-unul din numerile trecute unele de laudă, pe cari, în urma acestor fapte ne vedem silii să le retrăcim. (Lasă dom'le fața'n pache!)

— Se zice, că „ocoșul” dela primărie a fost la Arad să serbeze ziua mamei și din greșală a nimerit-o la Cornul vânătorului, unde s'a distrat de minune cu o mămică. (Nu cumva cu două mai mici?)

Hălmagiu

— Foate verde lemn domnesc
 După Luciu mă topesc,
 Că-e țanțos ca un țap
 Sare tute peste gard...

— Foate verde de cicoare
 Lenița după Leontin moare,
 Că-t bălat zurliu și blând
 Și trdește cu un gând!...

— Foate verde și mai lată
 Toni, peste poartă trece
 Paltonul zălog și-l lasă
 Ca să a-bă cale deasă
 Pela casa Friedmănească!

— Foate verde căciulle
 Dar de știe Arsenie
 Dă în Toni, ca-și un tun
 Friedman fiind vecln mai bun.

— Foate verde lemn domnesc
 Iar mă duc eu la Băneșii
 Să aduc pe vrăjitorul,
 Să vă măture cuptorul.
 Că de când nu-l măturat
 Fetele nu s'or măritat.

Prăjești

— Două de pe la noi s'au dus la sămănat de mazăre, dar s'au trezit plivind grăul unuia...

— Unul, și-a trimis nevasta la expoziția din New York, vrea acum să se'nsoare cu o fată. Inșă nu-i reușește!...

Bârșă

În urma faptului că un „domn” de pe la noi și-a serbat logodna și căsătoria în țarina dintre Bârșă și Răpsig, viața morală a satului s'a îndreptat foarte mult. În același timp a scăzut și numărul celor ce trăiesc în concubinaj.

Aceiași „domn” luptă din toate puterile, ca doamnele să se îmbrace numai în costume naționale din partea locului, fiind mai igienice, mai simple, mai eficiente și mai practice...

Saravale

*Foate verde de pe vale
 Satul nostru, — Saravale —
 — Fînd un sat micuț
 Toată fata-l cu drăguț...
 Igrîșul îl sat mai mare
 Nici o fată drăguț n'are.
 Când feciorii se însoară
 Să vie la Saravale.
 Căci sunt fete foarte multe
 Și mai mici și mai mărunte...*

Brad

— Artiștii Pat și Patachon sunt ultima și cea mai formidabilă atracție a Bradului. Asta pentru că știu nemțește... Ce ar fi dacă ar ști și franțuzește?

— Din cauza prea multelor plimbări ce o duce le-a făcut prin ci-mitir cu unul dintre poezii locali, gura i s'o mărit în mod îngrijorător. Se caută remediu pentru a-i fi redusă!

Aldești

În jurul unei clădiri a început un dans îndrăcit, condus de unul ce se vorbește că ar avea ceva neamuri pe la Arad. Toată chestia devine interesantă numai când se va sfârși dansul, căci atunci se va ști dacă Lena a fost jucată, sau ea l-a jucat pe ăla..

Până atunci, — răbdare și... băgău!

Șebîș

— Se vorbește că mândruța din „Strâmtură” cu dinți de aur în gură, dinți plăși de jumătate, dar nu de ea ci de alții, nu mai e ce-a fost odată și nici roata nu se'nvârte ca în vremurile cele bune. Asta, nu cumva s'a întâmplat după chestia cu palmele ălea?

— O altă mândruță, de când s'a împodobit cu pene de primăvară, tot mereu e în plimbare pe la moară, deși înainte nu-i călcase piciorul pe-acolo!...

Noa, că nu-i rău de tot!

Pecica

— Unui domn i-a murit tatăl; condoleanțele noastre! dar...

*Tatăl tău știi ce face,
 Când se duse 'n purgator:
 Alese și el o cale
 Să șcapi tu de creditori.*

*Și dacă-t așa cum auzit-am
 Că bătrânul fu gros la pungă,
 Grăbește-te și fă-ți mendreaua
 Că mult — știm — n'o să-ți ajungă...*

Poșta redacției

Zăbalț — Materialul a sosit târziu. Va apare săptămâna viitoare, pentru când vă rugăm să ne trimiteți și o listă despre persoanele cari ar putea abona „Bravo!” pentru ca administrația să le trimită exemplare de probă.

Sânicolaul mic — Trimiteți material sau veniți la redacție...

Șetin

— Din surse demne de încredere am aflat că „Societatea Elevelor Ramase la Vatra” și-au impus oarecare limită gesturilor și atitudinilor necontrolate, în urma celor scrise de noi în aceste coloane. Bine că au simțit odată că și lungul mănecii nu se poate întinde ori... scurta până peste limita unei imaginații... normale. Faptul în sine ne-a produs bucurie și nouă dar mai ales părinților lor... Și s'auzim de mai bine! — Una din cele multe roturjici parc'ar fi o „crumpă” are curiosul obicei de a vări în casă pe un pruncotan după „straița”... zice ea. „Straița” aia e însă o adevărată fermecătură (aidoma turbincii lui Ivan)... căci dimineața merge cu pruncotul și pe... inserate fuă singură în casa fetișcanei pentru ca la rândul său el (... adică pruncoteanu) să vină de cu seară în casa ei și s'o caute până la ceasuri mici...

Nu-ți șade bine... căci ești înă „crumpă” crudă și... mică...

Beregsău

Epigrame:

Unuia care și-agreșit cariera
*Cunoști multe paragrafe
 De prin cărțile de legi
 Și totuși mereu faci gafe
 Nu prea vrei să înțelegi
 C'a la carieră și cere,
 Doar puțin.... „multă tăcere”.*

Unuia care se crede orator

*Mare orator te crezi
 Și faci vatră'n jurul tău
 Dar cel ce te-aud îl vezi
 Ieșind pe ușă mereu*

Tuturor cari au necaz pe mine

*Cu ochi de t grm mă priviți
 M'ați judeca cu toți pe rând.
 Eu vă spun doar ca să știți
 „Câinul latră, iar stelele surd”.*

Lia Beregsanul

— Odată cu venirea primăverii, toți urșii au intrat în bârlogul lor. La noi, contrar legilor naturii, urși intră primăvara în... bârlog și ies când le crește... nasul.

— O doamnă dela noi, se pretinde că are ochi cu cari la prima privire subjugă: răpește, dacă vrei, imblânzește pe oricine, cât de al dracului ar fie! S'ar putea și crede acest lucru pentru că a dat și exemple, dar nu i-a prea mers. Poate de aici înainte... Succes și la mai mare!

— **Accident de circulații**: O doamnă, pe când mergea pe stradă a fost surprinsă pe partea din dos, într'un mod... foarte (ne) obicinuit de un individ necunoscut, care a strâns-o puțin cu... ușa, Doamna, surprinsă, nu a putut spune nimic, ci a oftat adânc de... frică, și-a urmat ruta... în noapte.

În exercițiul funcțiunei...

— **Domnule comisar, colo afară la colțul străzii stau doi indivizi cu revolverele în țînse și opresc trecătorii.**

— **Îți mulțumesc că m'ai prevenit, tocmai votam să es.**

Un sat pe Criș

*Din Ineu pe Criș în jos,
 Ar fi multe de vorbit
 De un sat cu port frumos,
 Tot în fir și isclojit, —
 Fir ee acela aurit.*

*Acolo să vezi mirare
 Ce de fete și neveste,
 Să vedeți ce horă mare!
 Joacă toți de merge veste:
 Așa horă nu mai este!
 Cu trimbiți și cu „ciănete”
 Și cu tobă de cea mare,
 Trag țiganii, măi băte
 Și să umflă așa de tare
 Să crape aprcape pare.*

*Cât îi piața de mare
 Numai fete și feciori,
 Joacă mă cu înfocare
 Dumineci și 'n sărcători
 Până să lasă răcori.*

*Un fiăcău a fetei mândă,
 Pe umăr o pune 'n joc
 Iar a lui incet o vâdă,
 La față pe sub cojoc:*

*Că doară n'o pune 'n foc.
 Un voinic se învârtește
 Cu o nevestă, ca o floare...
 Pe cum joacă ia roșete...*

*Așa ochi! A cui e oare?
 Parcă i picată din floare,
 E nevestă dar vădând
 Și fiăcăul, — a fost dară,
 Insurat — dar nu-i samă:*

*De se'nsoară așa într'o seară
 Se și despart mai în vară.
 Aici așa-i... obiceiul,
 Dar așa i și pe la noi,
 E vaduv chiar și notariul*

*Popa iară i văduvoi, —
 Ba porii is amândoi,
 Așa-i — și nu-i poveste,
 Nu pot altceva să spui
 Domnul doctor așa este,
 Dacă dară soată nu-i*

*E vaduv și dumnealui...
 O! Neveste-câte'n sat
 Sunt frumoase și vădane!
 Nici moașa n'are bărbat,
 Cu servicii, așa e bine*

*Că te miri că cine vine, —
 Și-o chiamă — la datorie
 Nu de geaba — are plată
 Domnul doctor — uite scrie,
 Și că nu vrea amendată*

*Să mai fie niciodată,
 „Mers” de noapte n'ai ce face?
 La moșii să meargă 'n sat!
 Și vezi la bărbat nu i place,
 Și de actia l-a lăsat*

*Ca să poată merge 'n sat!
 Care i satul? Ar fi vorba
 Că e Gurba. Dar nu-i frate
 Nu poate să fie Gurba,
 Sunt ele și alte sate*

*Pe lângă Criș înirate,
 Cine chiar ar vrea să știe,
 Meargă până la Ineu
 Și pe Criș în jos să vie,
 Nu tare ci tot mereu*

*Ca să nu-i fie așa greu,
 Tuțu Fluturel.*

În vacanță

Negulescu se'nतोarce din vacanță
 — Ce ai făcut acolo toată ziua
 și întrebă un prieten.

— Am pescuit...
 — Ce?
 — Știuci.
 — Cu ce?
 — Cu peștișori albi.
 — Și peștișorii albi?
 — Cu muște.
 — Și muștele de unde le-ai luat?
 — Cu o lingură, din supă.

N'au intrat!

— Mămica m'a trimis înapoi cu carnea de friptură. Spune că e atât de tare încât s'ar putea face din ea tălpi pentru pantofi!

— Și de ce n'a făcut-o?
 — A încercat dar n'au intrat cu lele în ea!

Bărbatul elegant și cu gust își procură lingerie, pălărie și cravate, dela
M A N E A
Calități excepționale și prețuri reduse
ARAD, peste drum de prefectură. MEMBRU la
„Consum” și „Inlesnirea”. Telefon: 12-28.

S'A DESCHIS MEDREA lângă farmacia OMESCU

magazin de modă
cu noutățile cele mai recente

orbe de clacă...
și nu prea...

Strada Grigorie Alexandrescu marele fabulist român — este dintre puținele care se bucură odată la săptămână de ața măturaților și nici o dată tropirei, a fost, Mercuri, favorabilă: a plouat toată ziua și ploaia a fost dusă de apă. În lămb, de dimineață o piscică — se va altfel dacă strada poartă nu e un fabulist? — a fost alcătuită morată de o trăsură. Cu capul și în treagă pe coldarumul străzii. Este un simbol... Și asta la două de centrul orașului!

Ziarele au anunțat că datorită timpului că timp de 20 de ani canale de scurgerea apelor de ploaie nu au fost curățate, aceste nu mai în stare să asigure scurgerea cantității mari de apă și pentru curățirea lor vor fi proiectate aparate speciale... începe curățirea canalelor?

O vorbă veche spune că nu-l fără scoborâș... De aci putem concluzia, că nu e groapă și nu tindă spre o astupare. Pare însă că tocmai inginerii au de treaba asta!...

Apropo de groapă!... Zilele de un celătean se uită la lăile de construire a vespasienei V. C. — subterane din Piața M. Iancu. După câteva minute el doilea și întreabă pe ce-

Mă rog ce se face aici?
El întrebat, se uită lung la noul și răspunde flegmatic:
Muzeu!

Cu ce sens l-o fi dat „muzeu” din Piața Avram Iancu, habar n-ai!...

Clăcaș

pre căsătorie

O cărciumă, doi șoferi stau în barbă, glumind... asupra istoriei lașiei.

Dragul meu, spuse unul, am cunoștința nevastei mele în ziua foarte curioasă: am călăcu mașina iar după câteva am luat-o de nevastă!

El bine! Dacă acest lucru s'ar plăta tuturor acelor ce conduc înșină, sunt sigur că accidentele ar scădea și s'ar împușina în mod...

Zilele trecute ziarele minoritare au anunțat cu mare lux de amănunte că la primărie s'a întocmit un „nou” proiect în vederea clădirii „noului” teatru. „Noul” proiect prevede clădirea „noului” teatru în Piața Avram Iancu...

Românii, și mai cu seamă arădanii, cari zic nu și nu se poate înaintea de a examina situația, au și declarat:

— Nu se poate dom'le!... că doar este concurs publicat pentru Monumentul Unirii care va fi așezat în Piața Avram Iancu!... Cum o să clădească și teatrul acolo: peste monument sau monumentul peste teatru?...

Insă nimeni nu s'a gândit serios la problemă, deoarece e prea simplă:

Monumentul Unirii poate fi așezat înaintea clădirii teatrului, căci spațiul este — har Domnului — destul. Și atunci este — în principiu — din-spre actuala clădire a teatrului, Monumentul Unirii, iar în dosul său, la o distanță potrivită și acordată scopului, clădirea palatului teatrului, care în tot cazul, va fi de cel puțin două ori mai înaltă decât Monumentul Unirii. Și iată problema e rezolvată. În plus aceste două realizări municipale — Monumentul Unirii și clădirea teatrului — vor da împreună un aspect încântător, care va ridica valoarea estetică a orașului.

Creдем că în felul acesta au fost judecate lucrurile la primărie. Dacă nu, le cedăm ideea gratuit...

NEGUSTORII

(Urmare și sfârșit)

Pe peronul gării Sărălești, se plimbă în așteptarea trenului, doi tineri cu înfățișare, de recruți cuprinși de jalea părăsirii familiei și ibovalcel iubite.

În sfârșit apare trenul. Nicoară și Monțea se urcă în tren, având și prea multe locuri în compartimentul aproape gol. Se instalează unul într-o parte a compartimentului și altul în altă parte.

Eșecul suferit l-a făcut să le pliară glasul. Până și Nicoară care nu lua lucrurile așa tragică a căzut în melancolie, mulțumindu-se să gândească numai la pregătirea unui bun comerciant și crușându-l pe Monțea care avea o inimă de condamnat la moarte, deocamdată de aprecierile sale.

Nu și-au spus nimic tot drumul, odată ajunși însă în fața casei Monțea — zice:

— Mă Aurel! dute și cumpără pâine și vre'o șase ouă, ca să mâncăm.

Nici n'au pus masa și nici para nu era gată, când apare D-șoara Soreanu să întrebe de reușita afacerilor.

— Ei! cum a mers?

— Nicoară care își redobândi buna dispoziție fu și gată să-i servească toate amănuntele.

— Dragă, reușita afacerilor noastre se poate vedea din cojle acestor ouă care se frig acum în cratiță. Nu mă întreba de unde sunt, fiindcă nu știu și cred că nici băcanul Mitică nu știe. Un lucru e cert că nu sunt din Sărălești.

— Cum?

— Apoi uite cum dragă, a trebuit să plec dela ora două de acasă cu două geamantane și însoțit de prietenul meu dl Monțea, licențiat în Academia Comercială și mare negustor de ouă în spe, să fac o sută de kilometri cu trenul, 12 cu trăsura și patru cu tramvalul ca să pot ajunge alături la Mitică să cumpăr aceste nenorocite de ouă pe care le vom devora în curând.

— Și acum stimată domnișoară și stimatul meu domn, dați-mi voie să vă fac și eu o socoteală. Sau mai bine zis, dumnealui a făcut bugetul și eu fac bilanțul.

Tramvalul până la gară Lei	12
Trenul două bilete Sărălești și retour	248
Trăsura	100
Tramval dela gară acasă	12
Șase ouă dela Mitică Lei =	15
Total Lei	387

Deci șase ouă costă Lei 387, un ou ne costă Lei 64,50. — cu cât le-am putea vinde? cu cel mult 2 lei oul, în cazul acesta am preferat să le mâncăm noi.

— El tot poet nebun sunt domnule?

— I-ai apărarea domnișoară!

— Da, da! nu ziceți nimic.

— Dar așa-i, m'am luat după muscă și-am ajuns unde am ajuns. Nu-l vorbă am și câștigat.

În primul rând am rău cât la trei comedii cu Malec și în al doilea rând mi-am întărit convingerea, că teoria fără practică fi apă chioară. Și decât un teoretician fără practică, mai bine o sută de practicieni fără teorie. Acum cred că vezi și tu că școlile comerciale așa cum sunt organizate azi numai buni comercianți și conducători economici nu scot din noi, ci niște negustori de ouă.

Ține minte trei cuvinte
„Bravo” merge înainte

7 zile — 7 sfaturi

Când faceți o friptură de pasăre la cuptor, nu-i adăugați apă în timpul fripturii; va păstra astfel mai multă aromă și va căpăta o coajă aurie.

Petele proaspete de vin roșu, de pe fețele de mese, se scot cu lapte fierbinte, în care muiăm locul pătat, înainte de a le spăla.

Vreți să se întărească ușor albul de ouă? Adăugați un praf ușor de sare, înainte de-al bate.

Mobiliă lustruită se face frumoasă dacă o frecăm cu o bucățică de lână, muiată în ulei de in, amestecată cu spirt. Lustruim cu o petică de flanelă uscată.

Dacă vă sunt ochii oboșiți în timpul zilei, aplicați palmele mâinilor peste pieoapele închise timp de 30 de secunde.

Când alegeți un ciorap observați să fie nu atât fin cât elastic. Prin întindere ciorapul trebuie să și revină la dimensiunea de la început. Un ciorap fin e transparent, dar ochetii sunt strânși unul lângă altul. Ochiuri rare și distanțe nu indică finețe ci proastă calitate.

Vreți să aveți mazăre sau fasole verde, de o culoare frumoasă, puneți un vârf de bicarbonat în apa în care fierbe.

De ce?

„Curentul” de Miercuri scrie: „Reluăm apariția cu un calm simțământ de continuitate, atât de adânc că avem impresia de a nu fi trecut între Nr. 4051 și 4052 al „Curentului” de cât o noapte — o noapte mai lungă”.

...Probabil de aceia reapariția a trebuit anunțată și de gazetele minoritare din Arad, cu mențiunea că se găsește peste tot de vânzare...

Din scrisoarea unei sportive

„...Te invidiez — scrie o fată sportivă unui prieten al ei dela țară — că poți face călărie, eu tot în căutarea unui cal sunt, dar este greu, am găsit de închiriat însă costă cam mult și dacă nu mă avansează nu pot să-mi permit luxul acesta”.

Vă rugăm să n'o înțelegeți pe-alături!

Paiful și bârna

Un englez își duse pentru prima oară fiul la club și-i oferă un diuceu copios, stropit cu vinuri generoase.

— Vezi, fiule — zise el către sfârșitul mesei — toate vicliile sunt hidoase, dar cel mai respingător este acela al bețelii.

— Da, tată! comsimte fiul, docil.

— Să te ferești să ajungi vreodată în starea domnului de colo, care la masa singur.

— De ce, tată?

— Pentru că e turmentat rău.

N'ai mai ști ce faci, ai începe să te clătini, urechile ți-ar vâjâi' mâinile ți-ar tremura. Și în loc de două sticle câte se află pe masa noastră, ai vedea patru.

— Dar nu văd decât una, tată!

UNA CĂRȚII 20% reducere

Cumpărați ultimele noutăți literare — la

Librăria Românească

PETRE MILOȘ

RAD, str. Brătianu — peste drum de poșta mare
În provincie expediază contra-ramburs

Sus opincă!

(Continuare din pag. 1-a)

— „M-nți, că te cunosc eu cum
[fact tu dreptate,
Cară te îndată 'n negrele păcate,
Că tu tot fățarnic ai fost, ești
[și-l fi
Și ca fariseul să știi c'al „lui“
[vel fi!“

Ar fi o greșală să nu remarcăm și poeziile de alt gen a lui Ion Tripa și anume cele în genul idilelor lui Coșbuc. Iată una:

„Eu sunt nalt, dar ea-l micuță;
Eu subțire ea-l grăsuță,
La mărime
Și grosime
Nici decât ne asemănăm,
Dur la dragostea 'nfocată,
Ce-am jurat-o noi odată
Parcă tocmai frați suntem...“

Iată o alta — iacă num'asa! — plină de vioiciune și de viață:

Hal la joc tu Florioară
Iacă num'asa!
Să te 'nsor pe subsuoară
Iacă num'asa!
Sări ușor pe lângă mine
Iacă num'asa!
Să te văd cum joci de bine
Iacă num'asa!
De-l juca tu dragă rău
Iacă cam'asa!
Strânge-te oi la pieptul meu
Iacă num'asa!
De-l juca mai bineșor
Iacă vezi așa!
Strânge-te-oi și mai cu doru
Iacă ch'ar așa!
De-l juca ori nu-l juca
Iacă num'asa!
Totuși eu te-o' săruta
Iacă tocma'asa!

Sunt apoi o mulțime de poezii „de dragoste“ și câteva balade minunate...

Ca să apreciezi poeziile lui Ion Tripa numai după puținele citate făcute de noi mai sus, e puțin. Totuși, ne putem face o idee despre puternicul și originalul talent al acestui arădan.

Reeditarea poeziilor lui Ion Tripa, ar trebui să fie o datorie a tuturor societăților culturale din Arad, grupate în acea minunată federație a lor. Pentru prestigiul acestui Arad, care a dat atâtea personalități puternice culturii și istoriei Ardealului, Ion Tripa și poeziile sale trebuie șterse de praful și uitarea ce s'a așezat asupra lor și puse în locul de cinste ce-l merită...

S. M.

Cari sunt!

În primele zile ale războiului, un ofițer comandând un mic post post în centrul Africii, primește următorul ordin de la War Office, cartierul englez:

„Războiul e declarat. Arestați orice inamic aflător în districtul d-stra“.

Iată răspunsul ce trimise în ziua următoare:

„Am arestat patru Spanioli, șapte Nemți, trei Belgieni, cinci Francezi, doi Suedezi, trei Americani și un Român. Vă rog să informați cu cine suntem în războiu“.

**Incă trei cuvinte:
„BRAVO!“ ține minte!**

Tiparul Tipografiei Diecezane

Telegrame externe

BRATISLAVA, 26 (Banc-press) În urma cereerii republicii independente slovace, organizațiilor soko-Liste da pe acest teritoriu, vor fi complet reorganizate, dându-li-se directive nou. Printre acestea figurează și încurajarea natalității, prin premierea mamelor cari au mai mulți de șase copii în viață.

Premierea se va face însă numai de tineret sub conducerea și cu colaborarea școlilor cari au cel puțin un copil...

MADRID, 26 (Guvernul generalului Franco o obținut informațiuni precise asupra manevrelor comise de comisarul republican ce-a fost delegat cu încasările în orașul Alcoy, care, după cum știe a plecat cu 70.000 pesetas ce-i încasase dala municipalitate drept remiză pe seama funcționarilor ce au făcut în mod efectiv încasările. Inspectorul Gel-

lirinos de Juanidas a fost încredințat cu anchetarea cazului. S'au obținut până acum probe precise da încasarea celor 70.000 pesetas și indicațiuni asupra locului unde fost comisar este refugiat...

HUST, 26 (Fisc-press) Pentru redresarea finanțelor orașului, conducerea a redactat un nou regulament financiar, aprobat de serviciul administrativ al ministerului de interne ungar. Noile impozite de regulament, vor intra în vigoare peste 1 lună. Caracteristica regulamentului este: tot ce este în pământ, pe pământ și în aer trebuie impus în fo'osul primăriei. Ca urmare, reclamele aeriene au început să fie date jos, iar păsările, furții și insectele se pregătesc să dispară. Gândacii de mai nici n'au mai venit!...

Câștig indirect

— Bună ziua, domnule Popescu! la spune-mi cum merge cu albi nărlit?

— Minunat! Miere e adevărat că n'am scos încă, în schimb drăguțele de albine au avut grijă să înșepe până acum de trei ori pe soacră-mea.

Un cal și un măgar își dispută întâietatea. Calul e mândru de pedigreeul lui. Dar măgarul ripostează:

— Mândria ta e ridiculă. Pe voi caii vă vor desfilința în curând automobile! Pe când măgarii... vor fi totdeauna pe pământ.

Om sau...

G'gi are 5 (cinci) ani și e cât se poate de curios. Tot timpul nu pune decât întrebări. Exasperat, la un moment dat tatălul îi spune:

— Plictisești omul cu atâtea întrebări...

Dar G'gi foarte indignată:

— Ce, tu ești om? Tu ești tată!

Singura amintire

Un tânăr, foarte strângător, spunea prietenilor:

— Nu-mi cereți bani. E singura amintire pe care mi-a lăsat-o bietul tată-meu, și la care țin!

Replică

Un ambasador al Franței conversa cu sultanul Marocului, Moulay Hafid și își lauda țara sa (era înainte de a cuceri Marocul)

După multe laude aduse Franței pentru a-l minuna pe sultan, acesta îi întrebă zâmbind ironic:

— Dacă țara av. este atât de mare, de bogată și de frumoasă, ce căutați oare în pustiu nostru atât de sărăcăcios?

Plan diabolic

Mitică se căsătorește cu fiica cea mai mare a șefului său. După un an, aceasta moare și Mitică o ia pe a doua, Marta. Dar și asta moare după o jumătate de an și atunci el se logodește cu cea mai mică, Ju-nona.

— Omule — îi spune un prieten — familia asta trebuie să-ți fie foarte simpatică.

— Dimpotrivă, vreau să stărpesc toată banda, răspunde Mitică

Păcat...

La serbarea străjerescă de Sâmbătă, o elevă străjeră, oferă spre cumpărare, programe:

— Pofțiți un program... E numai 5 lei... Noi nu suntem așa scumpe...

— Rău domnișoară dacă nu sunteți scumpe... Prost certificat vă dați... replică unul pentru care toate dudușele sunt scumpe...

Cele mai frumoase bijuterii, ceasornicele cele mai precise, tacâmuri, și obiecte pentru cadouri la

COLOMAN HARTMAN

Bijutier

ARAD, Palatul Minorităților, Prețuri solide.

Farmaciiștii

Scena se petrece în America.

Noul asistent tocmai făcuse o rețetă pentru o femeie care plătitise pentru asta un dolar și zece cenți. Abia plecase femeia, că asistentul observă ca dolarul era fals. Dă fuga la stăpânul său și-l împărtășește faptul.

— Ei, dar cei zece cenți sunt buni? — întrebă farmaciștul.

— Da, ăia par să fie veritabili — răspunde asistentul.

— Atunci n'avem de ce să ne facem sânge rău, căci tot mai câștigăm destul.

Perle din bogăția altora

„Ecoul“ Nr. 1963-17-V-1939, scrie: „101 ani dela moartea lui Grigorescu Poate dala nașterea lui!“

Cel mai bun izvor de cumpărare la firma

IOSIF MUZZAY

Costum pentru străjeri:
Costum complet Lei 960
Pantaloni „ 380
Mantale de cauciuc „ 650
Loden verde „ 960
Windjacke „ 750
Balon Seide „ 2200
Costum elegant de modă „ 1400
Paradies „ 1600

Carnetul „Mercur“ valabil.

Gila Iuân Nojiță și...

(Continuare din pag. 1-a.)

pd sas numa în neșce izmănuțe la genunți, o fluit o dată gl sunat în tăt ghezăsu și o ple pământ. O v'nit căduzi și or zito și apoi lor dat sasulal reche gl nădrogi găsiș pântol gon, ba lor mai pus gl o ple o gloabă bund pântu că o dă bini cu lei și no avut grija gl dragi.

Noa apu așe. Dacă nu tră abolimentu apu și ge vo'u sc așe gl mândru că și pântă gestul așela care vași pierdut șinarlele nu odată numa.

Al vos
IUÂN NO

Steaua polară

Exercițiul la concentrare. Volind să facă orientarea ren, pe timpul nopții plota major luă compania și ieși, afară, pe câmp.

Și pentru că era... „prea ol puse pe un teterist să le e soldaților cele necesare.

Teteristul, unul dela Aca Comercială, se așeză în fața și începu cu constelațiile.

El explică, arătând cu mâlele și soldații le urmăreau virile.

Când s'junse la steaua bl oamenii trebuiau să dea capra pe spate ca s'o vadă.

Majorul, care stătea deopab zând „canonul“ la care e unitatea, strigă către instruc

— Ce faci acolo... mă? că-și strâmbă oamenii gâtul

Și apoi, către campanie: — Două sute de metri fuga marș!

Redacționale

Căutăm corespondenți

Almaș, Aradul nou, Bău Buteni, Bala de Criș, Ce Ineu, Lipova, Pâncota, Șantana, Sânicolaul mare, nova, și în toate celelalte mune mai mari din Arad și celelalte județinutul Timiș.

Se va scrie la redac

Mica publicitate

A. B. C. școală particulară Iancu Nr. 2. Învățați limbă gleză, franceză, germană, etc. precum și: contabilitate, tilografie, stenografie. Se elevi în particular.

MASINI DE SCRIS de vânz de imprumut, la M. SZEGH str. Brătianu 7. Tel. 11-44. special de reparațiuni pentru șini de scris, mașini de tocuri rezervoare. Depozitie — șapirograf — indigo accesoriile pentru mașinile el

Ceasuri și bijuterii din tabil cu prețurile cele mai firma IOSIF REINER Arad lonel Pirici 3., în dosul Comunal.

Administrator: SIMION BUDEAN

Institut de Arte grafice, Arad.